

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 282.

Anden Session.

99de Møde.

Fre dagen den 14de Marts.

(Forts.)

Blechingberg (fortsat): Det vil være i den ærede Forsamlings Grindring, hvad der er berettet om det meget forskellige Indhold af saadanne Clausuler som den, hvorom der her er Spørgsmaal, hvorledes nogle af dem ere af en meget almindelig Character, andre af en mere speciel, hvorledes nogle af dem have været beregnede paa saadanne Forandringer som dem, hvorom der her er Tale, andre derimod knytte sig til vedvarende Fæsteforhold. Jo mere forskjelligartede disse Bestemmelser kunne være, desto rigtigere er det, saafremt man ellers virkelig vil, at Loven skal fremme Selvøiendom, at give Bestemmelsen en Vidde af den Bestaaffenhed, at den kan passe paa disse forskjellige factiske Forhold, og det er for at betegne, hvad jeg saaledes fra dette Synspunkt troede at være rigtigt, at jeg meente, at man burde affatte § 2 saaledes, at det bliver paa lagt Bedkommende ved at udstede Bevillingerne at paasee, at disse Bestemmelser, saavidt muligt, iagttages ved Affattelsen. Det maa da være Ministeriets Sag at skønne, til hvilken Grad de kunne iagttages, og det maa paa liggende Ministeriet at iagttage dem i en saadan Grad, som det efter de concrete Omstændigheder er muligt. Jeg troer ikke, at der i saa Henseende kan siges Mere, end der er sagt i min Redaction, og jeg troer, at der bør siges Saameget, som der er sagt. Naar derimod § 2 siger, at Bevillingerne skulle fastsætte saadanne Betingelser for Afhændelsen, at de til sigtede Fordele komme Bønderne tilgode, saa forekommer det mig, at det ikke saa vel passer paa denne Forskellighed i Henseende til de factiske Forhold, som den tidligere Dis-

cussion i denne Sag har vist, at der finder Sted, og det er saaledes, ledet af det Ønske, at affatte § 2 saaledes, at Loven ikke, istedetfor at fremme, kom til at hindre Selvøiendom, at jeg har tilladt mig at bringe under det ærede Things Overveielse den forandrede Redaction, som jeg har givet mig den Frihed at foreslaae.

Dreier: Skjøndt jeg ikke lægger særlig Vægt paa, enten Lovens § 2 bliver affattet saaledes, som den er anført i det fra det andet Thing komne Forslag, eller saaledes, som Uendringsforslaget gaaer ud paa, saa troer jeg dog, at Uendringsforslaget i visse Henseender er at foretrække, og jeg skal derfor være tilbøielig til at stemme derfor. Det Udtryk „saavidt muligt“, som er brugt, troer jeg rigtignok tildeels kan ansees for at være overflødig; men, da det paa den anden Side ikke kan nægtes, at de Betingelser, som det ønskes at maatte ved Udstedelsen af Bevillingerne komme Bønderne tilgode, ere af en saadan Bestaaffenhed, at det ofte ikke vil være muligt at sørge for, at de ligefrem komme dem tilgode eller paa den Maade, som det i Erectionsbrevene er fastsat, og at dog alt det, der kan naaes, kun er, at de saavidt muligt komme Bønderne tilgode, saa troer jeg rigtignok, at der ikke kan være Noget imod Udtrykket „saavidt muligt“, men at det muligen endogsaa kan være det Correcteste. Men, idet jeg saaledes erklærer mig for Uendringsforslaget, saa maa jeg dog tilføie, at det skeer under den udtrykkelige Forudsætning, at Benævnelsen „Fæstere“ ved Sagens 3die Behandling, saafremt Uendringsforslaget ellers gaaer igjennem ved denne Behandling, bliver forandret til „Bønder“, da jeg med Hensyn til dette Punkt maa være aldeles enig med den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Stampe).